

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under de forhaandenværende finansielle Forhold har Indenrigsministeriet overvejet, hvorvidt der kunde foretages en Nedsættelse af Statens Udgifter til Arbejds- og Fabriktilsynet. Det er under disse Overvejelser blevet Ministeriet klart, at det maa kunne findes rimeligt og muligt, at en Del af de dertil medgaaede Udgifter bæres direkte af de Virksomheder, der staar under det nævnte Tilsyn, idet Tilsynet, der blandt andet har til Opgave at efterse og paapege Mangler ved de i Virksomhederne benyttede Maskiner, derved sparer Virksomhedens Indehaver for Udgifter, som han ellers maatte sætte sig i for at faa saadanne nødvendige Eftersyn foretaget. Ud fra denne Betragtning har man ment at kunne foreslaa de Besparelser, der har givet sig Udtryk i nærværende Lovforslag.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal bemærkes følgende:

ad § 1 a.

I Medfør af § 17 i Fabrikloven af 29. April 1913 kan Indenrigsministeriet med Hensyn til Maskiner, ved hvilke der i særlig Grad er Grund til at befrygte Ulykkestilfælde eller Fare for Liv og Helbred, udfærdige nærmere Forskrifter for deres Indretning og Benyttelse. Paa Grundlag af denne Bestemmelse har Indenrigsministeriet udstedt nærmere Forskrifter for Benyttelsen af Elevatorer (Bekendtgørelse af 22. August 1922), og der er herunder truffet Bestemmelse om, at der med visse periodiske Mellemrum skal foretages Besigtigelser og Afprøvninger af disse Elevatorer. Der er hertil antaget en særlig sagkyndig Montør, og Elevatoreftersynet lægger iøvrigt i ikke ringe Grad Beslag paa det ved Arbejds- og Fabriktilsynet ansatte Personale. Da Indenrigsministeriet ud fra de ovenanførte Betragtninger maa finde det rimeligt, at de paagældende Udgifter i hvert Fald for en Del bæres af Elevatorejerne, har man foreslaaet Bestemmelsen i § 1 a., der tillige indeholder Hjemmel for Indenrigsministeren til i til-

svarende Tilfælde at paalægge Virksomhedens Indehaver en passende Afgift.

Det er Tanken, at Afgiften i Henhold til en fra Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet derom indhentet Indstilling sættes til 20 Kr. om Aaret for Personelevatorer og 10 Kr. for Godselevatorer. Det maa antages, at der vil kunne opnaas en aarlig Indtægt for Statskassen paa ca. 24 000 Kr., hvorfra dog gaar de ved Opkrævningen medgaaende Udgifter til Porto- og Kontorsager og til Lønning til en Kontorassistent, som det maa anses for nødvendigt at antage, hvilke Udgifter maa anslaaes til ca. 4 000 Kr.

ad § 1 b.

Udgifterne til det kommunale Maskintilsyn har hidtil været baaret af Staten, der har refunderet Kommunerne de af dem udbetalte Honorarer til de kommunale Maskinsynsmænd. Ud fra de ovenfor anførte Betragtninger maa Ministeriet anse det for rimeligt, at de paagældende Udgifter, der for hver enkelt Virksomheds Vedkommende kun andrager meget smaa Beløb, fremtidig udredes af Virksomhedernes Indehavere selv, og man har derfor foreslaaet, at Honorarerne udlægges af Kommunerne, der bemyndiges til at opkræve dem hos Ejerne.

Honoraret, der i Loven er fastsat til 1 Kr. pr. Bedrift, blev fra 1. Januar 1920 at regne forhøjet til 3 Kr., og er fra 1. Januar 1922 ansat til 2 Kr., og man har derfor foreslaaet denne Takst bibeholdt for Tiden indtil Udgangen af 1924, saaledes at Størrelsen derefter fastsættes af Indenrigsministeren under Hensyntagen til Prisniveauet.

Udgiften, der for Finansaaret 1923—24 er anslaaet til 200 000 Kr., vil for Fremtiden bortfalde, hvorved bemærkes, at der endnu i Finansaaret 1923—24 vil kunne fremkomme resterende Krav paa Refusion af Udgifter for tidligere Aar, hvilket dog kun vil kunne andrage mindre Beløb.